

Van Haver Tot Gort

Parkweg 59 - Schiedam

Tweede publikatie van het Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde

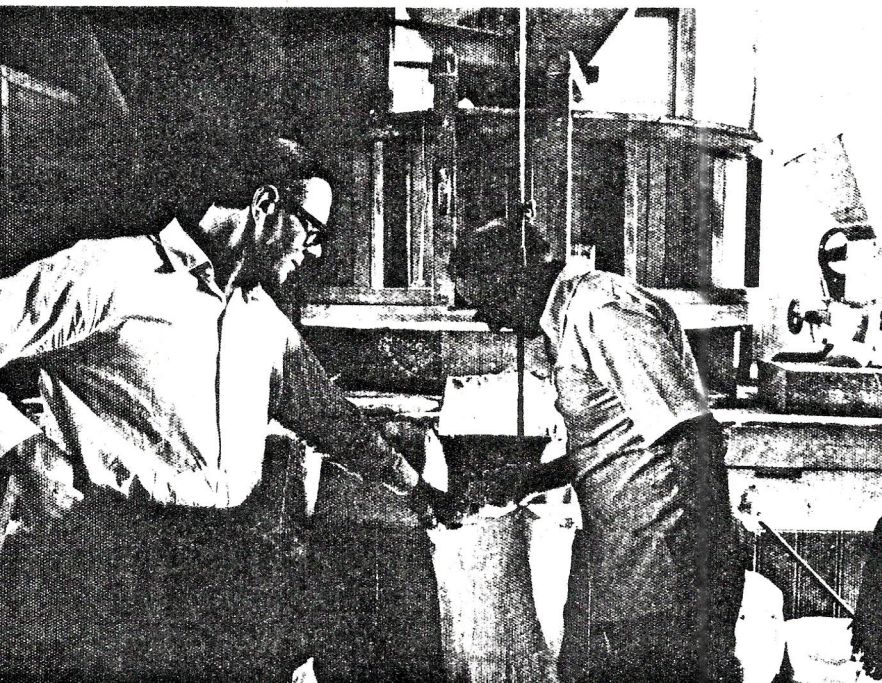
September 1976

In dit nummer:

- * Frans Gunnewick maalt voor "bakkersclub"
- * Een graantje meepikken
- * In memoriam C. van Weele
- * En dús wordt het OLST
- * Dit is het begin
- * En wat daarna komt

Foto rechts: Grote belangstelling
bij Frans Gunnewick's molen "De
Vier Winden".

Foto onder: Gunnewick keurt zijn meel;
collega Arie Berkhout kijkt toe.

Frans Gunnewick maalt voor "bakkersclub"

Honderden en nog eens honderden mensen verdrongen elkaar op die prachtige zaterdagmiddag rond de molen van Vragender.

Het was een wáár evenement: voor molenaar Frans Gunnewick en voor de vijftien Achterhoekse bakkers, die de 21e augustus hadden uitgekozen om een begin te maken met het uitbrengen van een nieuw volkorenbrood in de Achterhoek.

Helemaal in de trant van de verbintenis, die een vijftigtal bakkers met de molen "De Vrijheid" in Schiedam zijn aangegaan, heeft molenaar Gunnewick graag zijn medewerking verleend aan het plan van de Achterhoekse bakkers. Gunnewick maalt volkorenmeel voor die bakkers (die zijn aangesloten bij het Echte Bakkersgilde). Zij bakken van dat meel een speciaal volkorenbrood onder de naam "Bruin Van De Molen". Door dat brood erg goed te bakken en door er veel tam-tam omheen te maken, hopen die bakkers steeds meer meel van Gunnewick en zijn molen "De Vier Winden" te kunnen afnemen. Iets waartegen Frans Gunnewick uiteraard weinig bezwaren heeft.

Vandaar ook, dat hij enthousiast zijn medewerking gaf aan alle feestelijkheden die de bakkers op touw hadden gezet. Zo werd de vang gelicht door een achttienjarige jongedochter, die, aangelokt door de uitnodiging "wie het eerst komt, het eerst maalt", zich al in het vroegste ochtenduur bij de molenaar had gemeld.... Er was een ballonnenwedstrijd voor de jeugd; er kwamen zelfs parachutespringers uit de blauwe hemel boven Vragender vallen. En de bakkers sneden broden aan en smeerden liefst vierduizend boterhammen (van het Vragender volkorenmeel!) die grote aftrek vonden.

Als het een beetje wil, kan Frans Gunnewick het over een poosje nog maar met moeite áánmalen. Daarmee bewijzend dat het vandaag de dag weer kán: als molenaar een boterham te verdienen aan het malen voor de bakkers.

Wie méér wil weten: 05443 - 1397.

Een graantje meepikken

Mocht U het niet weten - niet alleen ámbachtelijke molens malen langzaam. Ook de mensen, die het ambachtelijk Korenmolenaarsgilde in Nederland van de grond willen krijgen, kunnen geen ijf-tempo aan de dag leggen. Vandaar dat u eventjes op deze tweede publikatie van het korenmolenaarsgilde hebt moeten wachten.

Nu ligt die tweede berichtenbundel dan voor u. En, krijgen wij ons zin, dan zullen er nog vele volgen. Het is namelijk onze overtuiging dat een eigen orgaan - hoe armzelig ook van voorkomen, hoe pover ook van opzet - de onderlinge band, die vast en zeker tussen de gildemolenaars gaat ontstaan, een houvast mee te geven in de vorm van een lijfblad. Zie het maar als een stok waarlangs de tomatenplant moet worden opgebonden....

In zo'n eigen blad, dat wellicht zelfs maandelijks zou kunnen gaan verschijnen, kunnen we al onze activiteiten gaan begeleiden. En niet in de laatste plaats kan zo'n periodiek op gezette tijden injecties geven aan de deelnemers.

Er is inmiddels een groepje van drie gevormd, dat de zorg voor dit blaadje op zich heeft genomen; u mag dat het reclamegroepje blijven noemen, waarvan in de eerste publikatie sprake was. De interne voorlichting aan de deelnemers is daarmee geregeld; de voorlichting naar buiten toe - die uiteraard pas echt op gang komt wanneer we de oprichtingsvergadering van het Gilde in het nabije verschieft hebben - is het pakkie-an van hetzelfde drietal. Vanzelf is er een redactie-adres, waar iedereen zijn bijdragen, ontboezemingen, klachten en loftuitingen kwijt kan. Ideaal is immers te komen tot een orgaan, dat aan alle kanten tintelt van leven. En dat bereik je alleen als iedereen zich echt een beetje wil bemoeien met de samenstelling.

Literatuur verwacht niemand; begrijpelijk Nederlands is voldoende. En meen niet te gauw dat niemand belangstelling zou kunnen voor uw persoonlijke inzichten en/of ervaringen. Menigeen zou vreemd opkijken als hij wist hoeveel mensen hem als wijs beschouwen en interessant genoeg om áán te horen (of te lezen)!

Practisch komt dat erop neer, dat u eens een praktijkervaring

doorgeeft, die voor uw collega's van belang kan zijn; dat u informeert naar de mogelijkheid om ergens een bloembuiltje op de kop te tikken; dat u even schrijft waar die smid woont, die zo machtig goed de bilhamer weet te harden; dat u via dit blad zelfs een oproep plaatst om aan een opvolger te komen.

En nou niet te gauw denken "ammenooitniet".

We weten net zo goed als elk van de molenaars dat niemand lust heeft zijn ervaringen aan Jan en Alleman door te geven. Want, dit blaadje is niet voor Jan en Alleman. Het blijft een onderonsje - en onder ons, korenmoelnaars, hoeven we niet eenkennig te zijn. Mógen we niet eenkennig zijn. Gaat het er in dit late uur niet om, om van ons mooie vak een gezonde stek te snijden zolang het nog kan? En moeten we de nog aanwezige levenskracht - de kennis, de ervaring, de fijne knepen - niet gauw verzamelen om er alle gezonde delen van het plantje mee te injecteren? En moeten we niet een graantje meepikken, nu dat weer blijkt te kunnen?

Noú dan.....

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

IN MEMORIAM C. van WEELE

Het zal aan de meesten van u wel bekend zijn, dat op maandag 21 juni jl collega-molenaar C. van Weele, eigenaar van de achtkante korenmolen "De Hoop en Verwachting" in Borssele (Zld), op tragische wijze om het leven kwam.

Van Weele was óén van die nog weinig Zeeuwse molenaars die het vak tot in de perfectie in de vingers hebben en daarvan tot aan zijn dood elke dag blijk gaf. Zijn molen was het voorbeeld van verzorging en onderhoud en het leed geen twijfel dat, mocht Van Weele langer geleefd hebben, hij tot de meest voor-
aanstaande meestermolenaars van onze Stichting zou zijn gaan behoren. Tot een van de meest bescheiden ook, zo goed kenden wij hem wel. Helaas heeft het zo niet mogen zijn. Wij wensen mevr. wed. Van Weele-Walhout en de kinderen veel sterkte toe en hopen dat zijn zoon Rinus op waardige wijze het werk van zijn vader mag voortzetten.

En dús wordt het OLST
=====

U weet nog dat er sprake van was onze eerste echte, voltallige vergadering bijeen te roepen in Utrecht?

Wel, dat is van de baan.

Eigenlijk belachelijk dat ooit is overwogen om al die meester-, gezel- en leerlingmolenaars op te trommelen in een sjiek, maar uitermate levenloos zalencentrum. Wat is dat nu voor een omgeving om een ambachtelijk Korenmolenaarsgilde aan vakpers, pers, radio en t.v. (aan het publiek dus) te presenteren?

Die eerste samenkomst. Dat moet eendeels een vergadering worden van de deelnemers. En voor een ander deel de bekendmaking aan den volke; aan de warme bakkers die ons meel moeten gaan kopen, aan de huisvrouw, die de zakjes bloem bij ons op de molen moet komen weggrissen.

En dan de meelbestoven mulders aantreffen in een sfeer van formica, doorzonzalen, stalen zitjes en airconditionering?

Terwijl we zélf in bezit zijn van de fraaiste optrekken die een mens zich maar bij het horen van de naam molenaar kan voorstellen.....

Terwijl onze secretaris langs de boorden van de IJssel een machtigmooie molen heeft staan, waarop hij een prachtige zak tarwemeel voor de bakkers maalt. De "Bökkers Môle" in Olst. En er is nog een restaurant bij óók, waar elke genodigde waardig aan zijn glas kan nippen!

Achter de schermen werken "ze" druk aan ideeën om een goeie indruk te maken, wanneer De Dag Daar Is. Ons werk, ons malen, ons ambacht - die moeten er goed uitkomen wanneer de verslaggevers zich melden om van ons streven gewag te maken.

Misschien dat de organisatorische voorbereiding zóveel tijd vergt, dat het tijdstip van de bijeenkomst verschoven moet worden naar oktober..... Hoe het ook zij: u komt het tijdig te weten. Want zonder ú heeft het geen enkele zin om ermee door te gaan.

Dit is het begin!

Een molenaar in hart en nieren ziet graag een korenmolen malen. Diezelfde molenaar weet ook, dat het niet eenvoudig is om een molen aan het malen te houden, laat staan te krijgen.

En daar draait het nu juist om!

Door de steeds toenemende belangstelling van de consumenten en van de bakkerswereld voor de molen en de daarop gemalen producten, wordt de behoefte aan volop malende molens groter. Een heel gunstige ontwikkeling!

Maar dan moeten die molens ook kúnnen malen. Er moet een vakmolenaar zijn, er moet tarwe komen, er moeten goed gescherpte stenen zijn, er moet een afzetgebied zijn, wat hulpvoorzieningen, een begin kapitaaltje, enz.

Als we nu de eerste van deze reeks eens nemen: de molenaar. Zijn vakmanschap (dus eigenlijk ook uw vakmanschap) bepaalt of het haalbaar is of niet. Datzelfde vakmanschap zal overgeleverd moeten worden aan jongeren en dat gaat, zoals u weet, eigenlijk alleen op een volop malende molen.

Nummer 2 van het rijtje: het graan. Welk graan, waar vandaan, hoeveel transportkosten, opslag, noem maar op. Problemen die om een oplossing vragen.

Nummer 3: de stenen. Iedere molenaar weet het zijne van stenen; maar ook deze kennis is belangrijk, zonet het belangrijkste voor het voortbestaan van ons ambacht.

Een afzetgebied. Contacten met bakkers zijn erg belangrijk, maar zijn niet altijd zo makkelijk te leggen.

Zo kunnen we doorgaan. Het zijn allemaal redenen, die duidelijk maken, dat de molenaars, die nog dagelijks als wind- of watermolenaar actief zijn, of het graag weer dagelijks zouden doen, zich moeten verenigen. Kortom: we moeten ons ambacht gezamenlijk nieuw leven in blazen, in een tijd waarin dit weer blijkt te kunnen.

Het begin hiervoor hebben we: de Stichting Ambachtelijk Korenmolenaarsgilde. Alleen..... Uw hulp als deelnemer is daarbij van levensbelang..... want: een échte korenmolenaar ziet een korenmolen nu eenmaal graag malen!

En wat daarna komt
=====

Enthousiasme van jongeren roept veelal een meewarig glimlachje op bij mensen die meer gevorderd zijn in jaren.

"Wat draven ze toch weer dóór", zeggen ze dan. En als je dan maar klein genoeg bent, leggen ze ook nog een oude hand op je bol en woelen eens door je haren.

Dat glimlachje komt natuurlijk doordat zij zich heel goed herinneren dat ze zelf óók hun aanvallen van geestdrift hebben gekend. En misschien ook wel omdat ze weten dat zonder dadendrang van de jeugd het hele ras allang en breed zou zijn uitgestor

Op het gevaar af dat de oudere molenaars, de door de wol geverfden, sterk de neiging krijgen ons eens door de kuif te kroelen, gaan we op de geestdriftige plannen-toer. We zijn er pas een paar maanden. We hebben er het recht toe!

We hebben een lijstje gemaakt van onderwerpen waar we in de komende maanden iets aan willen gaan doen.

De volgende berichtgeving, - de derde publikatie dus -, zal grotendeels handelen over de bijeenkomst in Olst. Maar daarna?

Tarwe-aankoop

Bijvoorbeeld voorlichting over tarwe-aankoop.

De centrale inkoop van goede inlandse tarwe (de tarwe waarmee de bakker overweg kan) via een door ons gilde opgezette organisatievorm is nog lang niet rond. Daarvoor zitten er veel te veel haken en ogen aan zo'n organisatie vast.

Inutssen willen toch wel veel molenaars weten waar Abraham de mosterd haalt. Wij willen, totdat er iets definitiefs is op poten gezet voor de gezamenlijke aankoop, adressen doorgeven waar, blijkens de ervaringen van collega's, die tarwe te koop is.

We vragen uw medewerking om, als u zelf inlandse tarwe met goede bakeigenschappen verwerkt, naam en adres van de leverancier door te geven aan Rob Eatenburg, die werkt op de molen "De Vrijheid" in Schiedam (Noordvest 40, telefoon 010 - 260044). Hij zorgt er dan voor, dat die gegevens in ons lijfblad komen.

Uiteraard neemt het gilde noch de redactie enige verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van het graan van de te vermelden le-

veranciers. Als we een centrale inkoop hebben heeft het gilde natuurlijk wel die aansprakelijkheid.

Dolen door 'n molen

En dan willen we gaan dolen door de molen. Door uw molen of die van een collega. En een beschrijving geven van inrichting en werkwijze.

Daarmee beogen we, dat de aangesloten molenaars kennisnemen en eventueel wat leren van hun collega. Dat belangstelling zó wordt opgeschroefd dat ze mogelijkerwijs zelf eens gaan kijken.

Verdieping van de vakkennis is niet het geringste doel van onze stichting. En kennismaken met de verschillende molens van aangesloten molenaars is een eerste stap op de weg die daarheen leidt.

Adviesprijzen

Verder zal er zo spoedig mogelijk een commissie worden ingesteld (het pluche woord voor drie, vier kerels die van wanten weten), die periodiek adviesprijzen zal vaststellen voor de diverse consumptiemeelprodukten en loonmaalwerkzaamheden. En die informatie wordt dan in de komende publikaties vermeld.

Vakdocumentatie

Ook de vakdocumentatie die het korenmolenaarsgilde vast van plan is uit te gaan brengen, heeft onze aandacht. De onderwerpen van die documentatie zullen we binnenkort publiceren.

Het eerste onderwerp is overigens al bekend, namelijk het malen voor de broodbakkerij in al zijn facetten. Dat deel van de vakdocumentatie zal ook het eerste worden uitgegeven.

Een voorstel voor een systeem van "normaanduidingen" zal in de volgende aflevering van deze publikaties worden gedaan. Daarop willen we dan graag uw commentaar vernemen. De werkgroep die zich met de voorbereiding van de uitgave bezighoudt, zal aan de hand van uw commentaar een aantal minimumeisen uitwerken voor uitmaling en broodvolume bij bepaalde recepturen van standaardbakproeven.

U ziet - we kunnen onze borst wel natmaken!